

Visites: 788054

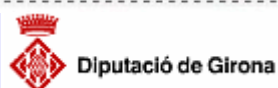
Inici
Notícies
Foto Notícies
Gent de Salt
Les Entitats
Articles
Anuncis Gratuïts
Activitats

◀ Desembre 2007 ▶
dil dim dim dij div dis diu
27 28 29 30 31 1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
31 1 2 3 4 5 6

Entitats
Telèfons d'interès
Esports
Transports
Web's Salt

Serveis
Publicitat
La revista

Col·laboren:

Usuaris: 35

Gent de Salt

Josep Martínez

12/12/2007

En Josep Martínez, va néixer a Ripoll on va residir fins als 14 anys. Acabat el batxiller decideix independitzar-se i anar a viure a Girona, primer amb un cosí i després sòl. Però quan va conèixer la Magda, la seva dona, cada vegada més sovint visitava Salt fins que després de casar-se s'hi van instal·lar definitivament.

S'ha de ser molt valent amb 14 anys per independitzar-se!

Era una altra època. Vaig estudiar fins acabar el batxiller a l'escola dels Salesians a Ripoll. Vaig decidir venir a la "capital" per aprendre l'ofici de restaurador. Va ser una època d'on guardo molts bons records. Era els anys en que començava a arribar el turisme. Treballàvem moltes hores. Hi havia dies que treballava de 8 del matí a 2 de la matinada. Però vaig viure experiències molt bones.

Treballant tantes hores, no tindries massa temps per divertir-te?

No t'ho pensis. Quan treballes fins tant tard, després et passa l'hora d'anar a dormir i sovint sortien amb altres companys de feina. Solíem anar a la cafeteria "L'Arc" de la plaça de la catedral. Allà sempre s'hi reunien la gent intel·lectual gironina i a més a més era un dels locals on el sereno feia una mica el ulls grossos.

Explica'ns quina funció feien els serenos

Els serenos eren els encarregats de fer tancar els locals a les 11 de la nit a l'hivern, a l'estiu els deixaven una horeta més. Era una època de repressió, sí la Guardia Civil et trobava de nit pels carrers et podien demanar la documentació i aplicar-te la llei "de vagos y maleantes". Aquesta llei considerava que tots aquells que no treballaven delinquen per sobreviure i sense gaires consideracions et podien tancar al "cuartelillo" o fer-te presentar periòdicament a la comissaria.

Com coneixes la Magda?

D'una forma curiosa, per telèfon. Ella treballava a una empresa que es deia Congelats Olot que estava al carrer de la Força amb la que teníem tractes comercials. Sempre hi trucava jo i com que tenia una veu maca i un tracte dolç vaig voler conèixer-la i me'n vaig enamorar. L'atracció va ser mútua i finalment ens vam casar.

La setmana passada vas presentar a la Biblioteca de Salt el conte "La llegenda del tió de Nadal", d'on ha sortit aquesta afició?

Tot va començar a l'escola dels Salesians on estudiava. Col·laborava amb moltes activitats, feia d'actor, de rapsoda, recitava poemes, cantava a l'escolania, estava a l'emissora de l'escola, feia de venedor de caramels al cinema de l'escola, de sagristà,... Durant els anys d'escola vaig treballar en diferents camps. Si calia fer un cartell, en feia tota la composició, l'escrivia, el decorava,... fins i tot el penjava. D'aquí van sortir la meua afició per escriure i per els treballs manuals.

Explica'ns el treball que realitzes amb fustes

M'agrada passejar pel bosc i buscar branques i trossos de fusta per treure'n formes. Darrerament em dedico a fer bastons, els veig i m'imagino la forma que tindrà, després les mans treballen soles. També quan faig una composició literària, m'agrada posar-hi un embolcall de fusta.

També en fusta he fet cases de bruixes, pessebres, he adaptat una vella bota de vi

(que no feia bon vi) en una caseta per a un ocell,...

I les composicions literàries de què es tracten?

Són poemes que escric, sovint per encàrrec. Els escric sobre pergamí, els hi faig la decoració adient, alguns van dins de marc protegits per vidres, d'altres sobre fusta,.... de mil maneres diferents. Tot són únics, no n'hi ha dos iguals. N'he fet per gent ben diversa. Tenen treballs meus l'ex-President Jordi Pujol, l'ex-President Nuñez i el desaparegut Nicolau Cassaus del Barça, en Joaquim Nadal, el Director General de la Guardia Civil, un antic professor de l'escola Salesians, ex-treballadors de la Gassol, amics, coneguts i gent que no conec però que m'han fet encàrrecs per a ells.

Quin és el que recorda més?

Un dels més emotius va ser el que vaig entregar a Jordi Pujol. Jo treballava a la fàbrica Gassol i ell va venir de visita. Vaig demanar al meu cap si li podia ensenyar un pergamí que tenia amb l'escrit d'una sardana perquè me'l signés i tan li va agradar que em va voler conèixer i me'l va demanar. Li vaig que aquell era per mi ja que me l'havia signat però que li'n podia fer un. Ens va concedir una recepció de trenta minuts al Castell de Cap Roig i després de ser revisat pel cap de protocol li vam poder fer entregar.

Però en tots els treballs que faig, quan veig la cara de sorpresa i satisfacció de la gent, m'omple d'il·lúsió.

I ja per acabar, explica'ns el darrer que has fet, la presentació del llibre "La llegenda del Tió de Nadal"

Jo mai he volgut publicar res, ho havia intentat alguna vegada però és un món molt competitiu. Però a través d'en Lluís Mateu vaig conèixer l'Àlex Martin que ha sabut interpretar molt bé tot el que escric. Només desitjo que tot el que estem fent li serveixi de plataforma per que pugui treballar molt en el seu món.

En Josep, una persona afable amb moltes aficions. Ens podria explicar mil històries i mil anècdotes. Si us interessa el seu treball el podeu localitzar al telèfon 972 230 317.

TotSalt

[<< Veure més Articles](#)

[Disseny i hospedatge Baix40.com](#) | [Legal](#) | [Contactar](#) | [La teva opinió](#)